

Posudek vedoucího na diplomovou práci

Název diplomové práce: **Kolaudace stavebního záměru de lege lata, de lege ferenda**

Diplomant (autor): Martin Hejduk

Vedoucí: JUDr. Petr Svoboda, Ph.D.

Oponent: Mgr. Václav Petrmichl, Ph.D.

I.

K tématu (předmětu) práce:

Klasické stavebně-právní téma, smysluplně vymezené. Autor jej zajímavě zpracoval s přihlédnutím k vývoji zákonné úpravy v čase, na základě toho správně identifikoval základní problémy a nabídl doporučení *de lege ferenda*.

K systematické práci:

Práce má necelých 75 stran čistého textu. Má logickou strukturu. Jádrem práce jsou kapitoly 4, 5 a 6. V kapitole 4 „*Kolaudace*“ autor analyzuje platnou zákonnou úpravu kolaudace, respektive režimů užívání stavby. V rámci ní se zabývá v oddílu 4.1. „*Užívání dokončené stavby*“ kolaudací v úzkém slova smyslu, tj. režimem kolaudačního souhlasu a režimem kolaudačního rozhodnutí, v oddílu 4.2. předčasným užíváním stavby, v oddílu 4.3. zkušebním provozem a v oddílu 4.4. užíváním „*[č]erné stavby*“. V kapitole 5 „*Komparace*“ autor srovnává podstatné prvky a principy platné zákonné úpravy s úpravou kolaudace podle „starého“ stavebního zákona (tj. zákona č. 50/1976 Sb.) a s úpravou kolaudace podle návrhu stavebního zákona. Ve stěžejní syntetické kapitole 6 „*Identifikace problémů a návrhy de lege ferenda*“ pak autor shrnuje podstatné problémy platné zákonné úpravy a navrhuje poměrně obsáhlá, nicméně zajímavá a inspirativní doporučení *de lege ferenda*.

K obsahu práce:

Obecně:

Práce je výborná. Autor prokázal hlubokou znalost zkoumané problematiky, schopnost analytického myšlení a rozumného a střizlivého právního uvažování. Jeho návrhy *de lege ferenda* v kapitole 6 mohou velmi dobře posloužit pro budoucí kultivaci současného návrhu stavebního zákona.

Konkrétně:

Ke str. 7: Z mé strany drobná teoretická připomínka. Autor zde píše, že „*určení toho, zda něco stavbou je či není, závisí na správním uvážení příslušného stavebního úřadu*“. To je třeba opravit. V nauce správního práva i v judikatuře se poměrně přísně rozlišují dva různé instituty správního práva – na jedné straně správní uvážení a na druhé straně neurčité právní pojmy. Ačkoli oba instituty dávají správnímu orgánu určitou míru volnosti, tato míra volnosti je kvalitativně odlišná, ale hlavně má odlišné právní důsledky, zejména v rozsahu možného

soudního přezkumu následně vydaného správního rozhodnutí. Citovaná pasáž z odůvodnění rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové č. j. 31 Ca 241/2000-20 je ve formulaci „závisí ... na správním uvážení“ nepřesná a ve své podstatě nesprávná. Výklad pojmu „stavba“ totiž není správním uvážením. Z tohoto důvodu redakce časopisu „Soudní judikatura ve věcech správních“ v publikaci vybrané právní věty z citovaného rozsudku v čísle 4/2008 použila odlišnou (opravenou) formulaci: „závisí na zhodnocení zjištěných skutečností a její právní kvalifikaci stavebním úřadem“. Nicméně autor správně píše, že jde o „neurčitý právní pojem technického charakteru“, u kterého je rozsah soudního přezkumu přeci jen omezenější než například u pojmu „veřejný zájem“.

Ke str. 7: Nález Ústavního soudu ze dne 6.2.2007 má spisovou značku I. ÚS 531/05.

Ke str. 21: Nerozumím úvahám autora, v nichž dovozuje na jedné straně, že certifikát autorizovaného inspektora „*má veřejnoprávní následky*“, ale na druhé straně, že autorizovaný inspektor „*nevykonává veřejnoprávní působnost*“. To nejde logicky dohromady.

Ke str. 27: Z čeho autor dovozuje, že „*rodinný dům*“ je „*stavbou, jejíž vlastnosti nemohou budoucí uživatelé ovlivnit*“ ve smyslu § 119 odst. 2 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb. ve znění zákona č. 225/2017 Sb.? Posléze citovaný pojem byl ve zcela shodném znění demonstrativně vymezen v § 122 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb. ve znění zákona č. 350/2012 Sb., ale v demonstrativním výčtu tohoto ustanovení „*rodinný dům*“ chyběl, na rozdíl třeba od „*nájemního bytového domu*“. Z toho lze – argumentem *a contrario* – poměrně korektně dovodit, že „*rodinný dům*“ (přínejmenším zpravidla) není „*stavbou, jejíž vlastnosti nemohou budoucí uživatelé ovlivnit*“. I důvodová zpráva k návrhu zákona č. 225/2017 Sb. je v tomto směru spíše restriktivní: „*může jít též o stavby rodinných domů (velké developerské projekty)*“. Pro úplnost je ale třeba samozřejmě zmínit, že pojem „*stavba, jejíž vlastnosti nemohou budoucí uživatelé ovlivnit*“ je (až pozoruhodně) nejasný a nesrozumitelný.

Ke str. 34-36: (oddíl 4.1.1.4.): Výborný rozbor právní povahy kolaudačního souhlasu ve smyslu usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 436/2017-43.

Ke str. 39-41: Autor píše, že novelizace § 122a odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., provedená zákonem č. 403/2020 Sb., vypustila z okruhu účastníků kolaudačního řízení vlastníka dotčeného (předmětného) pozemku. Není mi zcela jasné, jak se autor dívá na tuto zúžení okruhu účastníků kolaudačního řízení ve světle právních závěrů vyslovených v nálezů Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 2/99, který zde autor správně rozebírá. Autor zde uvádí jednostranně pouze argumenty svědčící pro toto zúžení. Zejména argumentuje tím, že vlastník pozemku může podat správní žalobu podle § 65 odst. 1 soudního řádu správního proti výslednému kolaudačnímu rozhodnutí, aniž by musel být účastníkem předchozího kolaudačního řízení.

Ke str. 47: Autor zde píše o výzvě k ukončení užívání stavby, ale v poznámkách pod čarou č. 278 a 279 odkazuje pouze na § 18p vyhlášky č. 503/2006 Sb. To samozřejmě není chyba, ale chybí mi zde odkaz na příslušné (normativně primární) zákonné ustanovení, a sice § 134 odst. 5 věta první zákona č. 183/2006 Sb.

Ke kapitole 6: Jasné a srozumitelné syntetické shrnutí problémů analyzovaných v předchozích kapitolách práce. A na to navazující, naprosto vynikající doporučení *de lege ferenda*.

K formální stránce práce:

Autor se vyjadřuje jasně, srozumitelně a stylisticky kultivovaně.

K práci s prameny:

Autor zpracoval více než dostatečný okruh použitelné literatury. Použitá judikatura zahrnuje úctyhodný počet 73 soudních rozhodnutí (str. 79-81). Citace jsou vesměs správné. Jen u kolektivních děl chybí citace konkrétního autora (viz např. poznámky pod čarou č. 16 či 20).

Shrnuji:

Práce splňuje požadavky stanovené pro diplomové práce. Prosím autora, aby se při obhajobě pokusil odpovědět na mé otázky a připomínky výše.

II.

Předloženou práci **doporučuji k obhajobě** a - s výhradou průběhu obhajoby – ji předběžně navrhuji klasifikovat známkou „výborně“.

V Praze dne 19.6.2021

JUDr. Petr Svoboda, Ph.D.
Katedra správního práva a správní vědy PF UK